

Právo a judikatúra v praxi

4 | 2026

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

- 1. Pre obchodnoprávnu povahu sporu je rozhodujúci status strany v čase konania zakladajúceho nárok, nie pri podaní žaloby**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Ndob/20/2025 zo dňa 22. 12. 2025
- 2. Neumožnenie dokončenia záverečnej reči s odôvodnením, že strana opakuje tie isté skutočnosti, ako porušenie práva na spravodlivý proces**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/92/2024 zo dňa 10. 12. 2025
- 3. Odstúpenie od kúpnej zmluvy vykonané starostom**
Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/156/2022 zo dňa 16. 4. 2024
- 4. K príslušnosti na prejednanie sporu o vrátenie preplatku vzniknutého v dôsledku zániku vyživovacej povinnosti**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Ndc/21/2025 zo dňa 11. 12. 2025
- 5. Postup pri vyporiadaní majetku zo združenia**
Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/74/2023 zo dňa 27. 11. 2025
- 6. K otázke platnosti právneho úkonu, ak cudzinec nerozumel jazyku zmluvy, na ktorú pripojil podpis**
Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/102/2023 zo dňa 22. 5. 2025
- 7. Povinnosť informovať dedičov o odmene za úkony a otázka bezodkladnosti úkonov v dedičskom konaní**
Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Co/47/2025 zo dňa 12. 6. 2025
- 8. K neprípustnosti zohľadňovania teórie syndrómu zavrhnutého rodiča pri rozhodovaní o maloletých deťoch**
Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 12CoPno/12/2025 zo dňa 27. 08. 2025
- 9. Len samotné iniciovanie jazdy vozidlom zo strany poškodeného nezakladá jeho spoluzodpovednosť za škodlivý následok**
Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/71/2024 zo dňa 18. 6. 2025
- 10. Neposkytnutie polovice vyplateného odstupného veriteľom nie je dôvodom pre zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer**
Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoKR/6/2025 zo dňa 19. 6. 2025
- 11. K ochrane slovného prvku ako súčasť grafického vyobrazenia ochrannej známky formou neodkladného opatrenia; k odlišnosti len v jednom písmene**
Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 42CoPv/2/2025 zo dňa 20. 5. 2025
- 12. K spôsobu doručenia právneho úkonu smerujúceho k započítaniu do dispozičnej sféry druhej strany**
Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/94/2023 zo dňa 22. 5. 2025
- 13. Zmena výšky pohľadávky a iný termín dražby a otázka ich vplyvu na prekážku veci rozhodnutej v súvislosti s neodkladným opatrením o zdržanie sa výkonu záložného práva**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/160/2025 zo dňa 18. 12. 2025
- 14. Konkludentná dohoda spoluvlastníkov o predaji podielov na veci bráni úspešnosti námietky relatívnej neplatnosti zmluvy pre porušenie predkupného práva**
Uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/31/2024 zo dňa 20. 3. 2025
- 15. K premlčaniu práv, ktorých premlčaciu lehotu zákon nestanovuje; k premlčaniu nároku na náhradu škody podľa § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z.**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 28Co/18/2024 zo dňa 25. 2. 2025

1. Pre obchodnoprávnu povahu sporu je rozhodujúci status strany v čase konania zakladajúceho nárok, nie pri podaní žaloby

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Ndob/20/2025 zo dňa 22. 12. 2025

Anotácia:

V danej veci ide o spor o príslušnosť krajského súdu na konanie o odvolaní žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie určenej sumy do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu, spoločnosti s ručením obmedzeným.

Žalovaný uvedenú sumu však žalobcovi neodovzdal ani na základe výzvy.

V predmetnom spore o príslušnosť bolo potrebné posúdiť, či v danom prípade ide o občianskoprávny spor, ako tvrdil postupujúci Krajský súd v Bratislave alebo o spor obchodnoprávny.

Právna veta:

- I. Je zrejmé, že žalobca žaluje žalovaného za jeho konanie (resp. nekonanie) v období, kedy v obchodnej spoločnosti úpadcu bol jeho spoločníkom a zároveň aj jeho štatutárnym orgánom – konateľom.
- II. Na základe uvedeného sa najvyšší súd stotožňuje s argumentáciou predkladajúceho Krajského súdu v Nitre spočívajúcou v tvrdení, že v období, za ktoré sa žalobca zaplatenia žalovanej sumy domáha, bol žalovaný spoločníkom a konateľom úpadcu, a teda zodpovedal (okrem iného) za nakladanie s finančnými prostriedkami spoločnosti v dotknutom období, pre ktorú okolnosť je namieste posúdiť vzťah medzi stranami sporu ako obchodno-závazkový vzťah podľa ustanovenia § 261 ods. 6 písm. a) ObchZ.
- III. V danom prípade rozhodol ako súd prvej inštancie Okresný súd Nitra ako súd príslušný na konanie v predmetnom obchodnoprávnom spore podľa § 22 písm. d) CSP, a preto súdom príslušným na prejednanie a rozhodnutie o odvolaní žalobcu je Krajský súd v Bratislave ako funkčne príslušný odvolací súd na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému súdom uvedeným v § 22 písm. d) CSP.

Právna oblasť: Civilné procesné právo, Obchodné právo

Právny inštitút: Vecná a miestna príslušnosť súdu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 22, § 34
513/1991 Zb. – § 261 ods. 6 písm. a)

2. Neumožnenie dokončenia záverečnej reči s odôvodnením, že strana opakuje tie isté skutočnosti, ako porušenie práva na spravodlivý proces

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/92/2024 zo dňa 10. 12. 2025

Anotácia:

V spore o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bolo určené, že predmetné veci patria do dedičstva. Proti tomu rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Podľa žalovanej mali žalobcovia namietané práva stratiť na základe osvedčenia o vydržaní vlastníctva jej matkou a následnej darovacej zmluvy.

Odvolací súd po zopakovaní (i doplnení) dokazovania listinami, po vyjadreniach prítomných žalobcov (a ich zástupcov), vyjadrení zástupkyne žalobkyne a vyhlásení dokazovania za skončené udelil právo záverečnej reči aj žalovanej s tým, že následne počas prednesu jej „vzal“ slovo s odôvodnením, že opakuje tie isté skutočnosti.

Právna veta:

- I. Odvolací súd na pojednávaní po zopakovaní (i doplnení) dokazovania listinami, po vyjadreniach prítomných žalobcov (a ich zástupcov), vyjadrení zástupkyne žalobkyne a vyhlásení dokazovania za skončené udelil právo záverečnej reči aj žalovanej s tým, že následne počas prednesu jej „vzal“ slovo s odôvodnením, že opakuje tie isté skutočnosti.
- II. Súčasťou ústavných práv na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie je aj možnosť ovplyvniť výsledok súdneho konania svojimi vlastnými tvrdeniami. Súd má preto povinnosť vytvoriť priestor, aby účastník konania mohol účinne uplatniť svoje námietky a argumenty. Takéto zhrnutie a vyjadrenie môže predniesť osobne sám účastník konania, najmä ak je k tomu súdom vyzvaný, môže ho za neho predniesť jeho zástupca, alebo ho môžu predniesť tak účastník ako aj jeho zástupca (vzájomne dopĺňajúce sa vyjadrenia).
- III. V zmysle vyššie uvedeného bolo preto potrebné konštatovať, že postupom odvolacieho súdu, ktorý najskôr vyhlásil dokazovanie za skončené a až následne pristúpil ku „záverečným rečiam“, [i keď mal postupovať opačne, najprv si mal vypočúť záverečné reči strán a až potom rozhodnúť o pokračovaní, či skončení dokazovania] žalovanej neumožnil realizovať jej procesné právo na „záverečnú reč“ (zhrnúť svoje návrhy, vyjadriť sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci v zmysle § 182 a v spojení s § 385 ods. 2 CSP), na ktorú ju odvolací súd výslovne vyzval a jej odopretie zdôvodnil názorom o „opakovaní“ argumentácie, (a to ešte skôr, než by mu bol zrejmý obsah celého stanoviska), došlo k porušeniu článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň k odňatiu možnosti žalovanej konať pred súdom, (ako súčasť práva na súdnu ochranu resp. práva na spravodlivý proces), čo je potrebné považovať za procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP.

Právna oblasť: Civilné procesné právo

Právny inštitút: Dovolanie, Záverečná reč

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 182, § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z.

3. Odstúpenie od kúpnej zmluvy vykonané starostom

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/156/2022 zo dňa 16. 4. 2024

Anotácia:

Súd posudzoval, či boli splnené podmienky na odstúpenie.

Obec ako žalobkyňa sa domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pričom tvrdila, že jej vlastníctvo sa obnovilo na základe odstúpenia od kúpnej zmluvy uzavretej v roku 2017 so spoločnosťou s ručením obmedzeným. Táto spoločnosť následne previedla nehnuteľnosť na žalovanú v roku 2019 so súhlasom obecného zastupiteľstva.

Starosta obce vykonal odstúpenie od zmluvy v roku 2020 bez predchádzajúceho schválenia obecným zastupiteľstvom.

Predmetom konania bolo posúdenie platnosti tohto odstúpenia a jeho vplyvu na vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti.

Právna veta:

Odstúpenie od kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol prevod spornej nehnuteľnosti urobené starostom obce bez predchádzajúceho schválenia obecným zastupiteľstvom, patrí medzi majetkovoprávne úkony obce, lebo v prípade účinného odstúpenia od zmluvy prichádza do úvahy vysporiadanie vzájomných vzťahov vyplývajúcich zo zrušenej zmluvy. Vrátene zaplatenej kúpnej ceny a obnovenie vlastníckeho práva obce k spornej nehnuteľnosti sa týka hospodárenia o takomto úkone nie je autoritatívnym výrokom obce, ktorým sa individuálny právny vzťah účastníkov zakladá, mení alebo ruší, ale je prejavom vôle obce, ktorý sa tvorí a prejavuje uznesením obecného zastupiteľstva. Obecné zastupiteľstvo schvaľuje okrem iného aj odstúpenie od zmlúv, ktorými bola obec viazaná, pričom z uznesenia musí byť zrejmé, aký právny úkon sa schvaľuje. Starosta obce teda v prípadoch založenej rozhodovacej kompetencie obecného zastupiteľstva manifestuje navonok vôľu iného orgánu než svoju vlastnú. Funkcia starostu obce sama osobe nezahŕňa jeho výlučné oprávnenie vytvárať túto vôľu, ktorá je potom prejavovaná navonok v podobe právnych úkonov urobených na základe uvedeného konateľského oprávnenia. Napokon dovolací súd poznamenáva, že ani schválenie celého obsahu zmluvy s uvedením dojednanej zmluvnej podmienky pre odstúpenie, nemožno považovať za relevantné v prípade odstúpenia od zmluvy len starostom obce bez predchádzajúceho schválenia tohto úkonu obecným zastupiteľstvom. Platnosť najdôležitejších majetkovoprávných úkonov obce je podmienená ich výhradným schválením obecným zastupiteľstvom. Vykonalie týchto úkonov bez predchádzajúceho schválenia obecným zastupiteľstvom nie je možné zhojiť dodatočným schválením alebo nahradením prejavu vôle rozhodnutím súdu.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Kúpna zmluva

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 138/1991 Zb. – § 9 ods. 2

4. K príslušnosti na prejednanie sporu o vrátenie preplatku vzniknutého v dôsledku zániku vyživovacej povinnosti

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Ndc/21/2025 zo dňa 11. 12. 2025

Anotácia:

V spore o vrátenie preplatku na výživnom Najvyšší súd rozhodoval o nesúhlase Mestského súdu Bratislava II s postúpením sporu.

Právna veta:

- I. V prípade zániku vyživovacej povinnosti možno plnenie poskytnuté osobou povinnou z vyživovacej povinnosti za účelom plnenia vyživovacej povinnosti voči osobe oprávnenej z vyživovacej povinnosti pokladať za nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 451 ods. 2 OZ), keďže takéto plnenie je potrebné považovať za plnenie bez právneho dôvodu. K takémuto záveru dospel najvyšší súd pri rozhodovaní o dovolaniach týkajúcich sa nároku na vrátenie preplatkov vzniknutých v dôsledku zániku vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu (pozri 5Cdo/59/2020), ale aj v dôsledku zániku vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu v dôsledku osvojenia, keď povinný z vyživovacej povinnosti poskytoval majetkový prospech matke dieťaťa z právneho dôvodu, ktorý odpadol (pozri 4Cdo/147/1999). Za plnenie bez právneho dôvodu možno považovať aj plnenie, ktoré bolo poskytnuté po úmrtí dieťaťa.
- II. Právna úprava bezdôvodného obohatenia je subsidiárna vo vzťahu k iným inštitútom súkromného práva v tom zmysle, že sa uplatní výlučne vtedy, ak právne následky majetkovej nerovnováhy nie sú pokryté inou právnou úpravou. Uvedené platí aj o vzťahu právnej úpravy osobitných právnych predpisov upravujúcich špecifické aspekty bezdôvodného obohatenia v súvislosti so špecifikami príslušného právneho odvetvia, akým je napríklad zákon o rodine. Vzhľadom na uvedené nesúhlas Mestského súdu Bratislava II s postúpením sporu je dôvodný. Na prejednanie sporu je príslušným súdom Mestský súd Bratislava IV.

Právna oblasť: Civilné procesné právo

Právny inštitút: Vecná a miestna príslušnosť súdu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 12 ods. 2
161/2015 Z. z. – § 3 ods. 3
40/1964 Zb. – § 451 ods. 2

5. Postup pri vyporiadaní majetku zo združenia

Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/74/2023 zo dňa 27. 11. 2025

Anotácia:

V konaní o vyporiadanie majetku združenia bol sporný nárok na sumu, ktorá predstavovala rozdiel medzi majetkovou hodnotou získanou zo spoločnej činnosti obidvoch spoločníkov zaniknutého združenia, teda rozdiel medzi hodnotou na strane žalovaného a hodnotou na strane žalobcu.

Právna veta:

Majetok získaný pri výkone spoločnej činnosti sa stáva spoluvlastníctvom všetkých účastníkov, nie je teda majetkom združenia. Vlastnícke právo k poskytnutým majetkovým hodnotám upravuje ust. § 833 OZ. Takýto majetok je v podielovom spoluvlastníctve. Ak sa nedohodnú účastníci združenia na vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k spoločne získaným veciam, môže sa ktorýkoľvek z nich domáhať zrušenia podielového spoluvlastníctva a uskutočnenia vyporiadania na súde podľa § 142 OZ. K vyporiadaniu majetku v podielovom spoluvlastníctve podľa § 142 OZ v nadväznosti na § 841 OZ môže súd prikrčiť len vtedy, ak zruší na návrh účastníka v zodpovedajúcom rozsahu podielové spoluvlastníctvo, pričom z hľadiska viazanosti súd je viazaný návrhmi účastníkov a uplatnia sa ust. §§ 215, 216 CSP. Je teda nesporné, že vlastnému vyporiadaniu musí predchádzať zrušenie spoluvlastníctva účastníkov združenia dohodou alebo rozhodnutím súdu. Predmetom podielového spoluvlastníctva by mohli byť veci získané pri výkone spoločnej činnosti, prípadne spoločné pohľadávky. Spoločné záväzky združenia netvoria podielové spoluvlastníctvo strán. Žalobca nemusí žalobou požiadať vyporiadanie celého majetku zo združenia.

Právna oblasť: Občianske právo, Obchodné právo

Právny inštitút: Zmluva o združení, Záväzky účastníkov združenia

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 833, § 841

6. K otázke platnosti právneho úkonu, ak cudzinec nerozumel jazyku zmluvy, na ktorú pripojil podpis

Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/102/2023 zo dňa 22. 5. 2025

Anotácia:

Súd posudzoval platnosť zmluvy o ručení podpísanej cudzincom, ktorý podľa svojho tvrdenia nebol schopný pochopiť výrazové prostriedky použité v zmluve.

Právna veta:

- I. Žalovaný je občanom Francúzskej republiky, jeho schopnosti v slovenskom jazyku sú značne obmedzené a napriek skutočnosti, že má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, dlhodobo sa zdržuje na území Francúzska, a v slovenčine nekomunikuje.
- II. Žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že síce zmluvu o ručení podpísal, ale nebol schopný pochopiť výrazovým prostriedkom použitým v tejto zmluve.

Ak si je žalovaný vedomý toho, že jeho jazykové schopnosti nie sú celkom dobré a nie celkom dobre porozumel obsahu zmluvy o ručení, nič mu nebránilo, aby si pred uzatvorením zmluvy o ručení dal vysvetliť, preložiť všetky podmienky, ktorým neporozumel a zabezpečil si tlmočníka, resp. prekladateľa. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne zdôraznil, že neplatnosť právneho úkonu môže spôsobiť len absolútna nezrozumiteľnosť, t. j. že predmetný právny úkon je vo všeobecnosti nezrozumiteľný a nielen to, že žalovaný nerozumie výrazom použitým pri právnom úkone. Odvolací súd dodáva, že v prípade, ak žalovaný nerozumel výrazom použitým pri právnom úkone, a napriek tomu tento právny úkon uzavrel, je to výlučne na jeho ťarchu, pretože bol pri uzatváraní právneho úkonu nedbanlivý.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Právne úkony

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 37

7. Povinnosť informovať dedičov o odmene za úkony a otázka bezodkladnosti úkonov v dedičskom konaní

Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Co/47/2025 zo dňa 12. 6. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie sa týka sporu o zaplatenie odmeny za poskytnuté právne služby v súvislosti s prípravou a zastupovaním klienta pri majetkovoprávnom usporiadaní nehnuteľností a v nadväzujúcich dedičských konaniach. Riešená bola tiež otázka, či išlo o neodkladný úkon právnej služby.

Právna veta:

Zastupovanie dedičov v dedičskom konaní svojou povahou nemožno považovať za úkony, ktoré neznesú odklad, keďže spravidla k zastupovaniu dedičov v dedičskom konaní advokátmi ani nedochádza.

Právna oblasť: Ústavné právo, Advokácia

Právny inštitút: Odmena advokáta, Dedičské konanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 586/2003 Z. z. – § 18 ods. 4

8. K neprípustnosti zohľadňovania teórie syndrómu zavrhnutého rodiča pri rozhodovaní o maloletých deťoch

Uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 12CoPno/12/2025 zo dňa 27. 08. 2025

Anotácia:

V danom spore sa otec domáhal nariadenia neodkladného opatrenia počas odvolacieho konania primárne z dôvodu, že matka maloletých systematicky proti nemu manipuluje, zneužíva model striedavej starostlivosti a bráni maloletým v kontakte s ním, čím u nich vyvoláva strach a rozvíja syndróm zavrhnutého rodiča, najmä u najstaršieho syna A.. Poukazoval aj na nemorálne praktiky matky, ako navádzanie dieťaťa na krivú výpoveď a zákaz používania mobilných telefónov, čo podľa neho zásadne ohrozuje psychický a duševný vývoj detí a deštruuje ich vzťah s otcom.

Právna veta:

- I. Odvolací súd poukazuje na vyhlásenie, publikované dňa 08.06.2016 na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti (pozri: <https://www.justice.gov.sk/sudy-a-rozhodnutia/aktuality/?eid=2093>), z ktorého vyplýva, že teória syndrómu zavrhnutého rodiča (SZR), ktorú formuloval americký psychiater Richard Gardner, bola v odbornej literatúre i súdnej praxi viacerých krajín vrátane USA označená za vedecky nepreukázanú, neoverenú a nepoužiteľnú ako dôkazný koncept v súdnych konaniach. Nie je uznanou psychiatrickou diagnózou, nenachádza sa v platnej Medzinárodnej klasifikácii chorôb MKCH-10 (ICD-10) ani v klasifikačnom systéme DSM-5 a nefiguruje v oficiálnej syndromológii. Na tento stav upozorňuje aj Sekcia detskej a adolescentnej psychiatrie Slovenskej psychiatrickej spoločnosti, ktorá konštatuje, že SZR nemožno stanovovať ani ako diagnózu, ani ako popisný syndróm. Významné medzinárodné odborné organizácie, vrátane National Council of Juvenile and Family Court Judges (NCJFCJ), označili akékoľvek dôkazy o SZR za neprípustné, pričom zdôraznili, že tento koncept odvádza pozornosť od reálneho správania rodiča, ktorý môže byť páchatelom násillia alebo iného škodlivého konania voči dieťaťu. Úlohou súdu je preto rozlišovať medzi prípadmi, keď je odmietanie rodiča zo strany dieťaťa výsledkom nevhodnej manipulácie druhým rodičom, a situáciami, keď má dieťa legitímne dôvody na kritiku alebo strach, najmä ak existujú prvky domáceho násillia či zneužívania. Legitímne dôvody dieťaťa nesmú byť znevažované len preto, že ich zdieľa a artikuluje aj druhý rodič. Uvedené stanovisko je plne v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP), ktorý opakovane zdôrazňuje pozitívne záväzky štátu chrániť obe domáceho násillia a sexuálneho zneužívania.
- II. Problémy pri realizácii (nielen) styku rodiča s dieťaťom sú komplexným fenoménom a vyžadujú interdisciplinárny prístup. Ich riešenie spočíva v dôkladnom psychosociálnom zhodnotení konkrétnych okolností prípadu a v aplikácii odbornej intervencie zameranej predovšetkým na potreby dieťaťa – vrátane psychoedukácie, individuálnej či rodinnej terapie.

Právna oblasť: Civilné procesné právo, Rodinné právo

Právny inštitút: Rodinné právo, Úprava styku s maloletými deťmi

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 36/2005 Z. z. – § 24, § 25 ods. 2, § 36 ods. 1

9. Len samotné iniciovanie jazdy vozidlom zo strany poškodeného nezakladá jeho spoluzodpovednosť za škodlivý následok

Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/71/2024 zo dňa 18. 6. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie sa týka uplatnenia nároku na peňažné zadostučinenie za zásah do osobnostných práv pozostalých v súvislosti so smrťou blízkej osoby pri dopravnej nehode. Súd posudzoval vzťah medzi pozostalými a zosnulou osobou, najmä intenzita rodinných väzieb a rozsah citovej ujmy spôsobenej jej úmrtím. Zároveň riešil mieru spoluzodpovednosti zosnulej osoby za vznik a následky dopravnej nehody, ako aj okolnosti na strane osoby zodpovednej za jej usmrtenie.

Právna veta:

Bezprostredne len samotné iniciovanie jazdy vozidlom ... nemôže ísť na ťarchu poškodenej. Tento argument „ako taký“ neobstojí, pretože v sebe nezahŕňa žiaden protiprávny prvok, z ktorého dôvodu nemôže založiť ani (spolu)zodpovednosť za škodlivý následok. Inými slovami, požiadavku na odvoz autom nemožno kvalifikovať ako úkon zakladajúci všeobecnú zodpovednosť za škodu. Samozrejme, okolnosť, že poškodený subjekt nielenže nasadne do vozidla k vodičovi, o ktorom má vedomosť, že je pod vplyvom alkoholu, ale takúto jazdu sám iniciuje, má význam pri vyhodnotení rozsahu spoluviny v rámci kritéria (dobrovoľného) absolvovania jazdy s vodičom pod vplyvom alkoholu. Pre úplnosť treba uviesť, že zistenie požitia alkoholu u poškodenej nemá pre nedostatok (priamej) príčinnej súvislosti žiaden vplyv pre konštatovanie rozsahu jej spoluviny na vzniknutom následku.

Právna oblasť: Občianske právo, Náhrada škody

Právny inštitút: Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 13 ods. 2, § 438

10. Neposkytnutie polovice vyplateného odstupného veriteľom nie je dôvodom pre zrušenie oddlženia pre nepoctivý zámer

Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoKR/6/2025 zo dňa 19. 6. 2025

Anotácia:

Konanie sa týka návrhu veriteľa na zrušenie oddlženia dlžníka z dôvodu údajného nepoctivého zámeru pri jeho získaní. Spornou otázkou je najmä to, či dlžník bol v čase podania návrhu na oddlženie skutočne platobne neschopný, či poskytol pravdivé a úplné informácie a či svojim správaním sledoval riadne riešenie svojich záväzkov. Súd posudzoval aj význam príjmov a majetkových pomerov dlžníka pred a po oddlžení, konkrétne finančné plnenie vo forme odstupného, ktoré dlžník získal po skončení pracovného pomeru a jeho využitie vo vzťahu k uspokojeniu veriteľov.

Právna veta:

- I. Odstupné nie je možné považovať za neočakávaný – nad rámec bežného chodu udalostí – zdroj príjmu, existujúci po pri inom príjme, v danom prípade nad rámec existujúceho príjmu zo zamestnania, ale naopak, je ho potrebné považovať za dočasnú náhradu strateného príjmu a prostriedok preklenutia nepriaznivého dôsledku straty zamestnania a straty príjmu z neho plynúceho. Pri vyplatení odstupného z hľadiska posudzovania poctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR sa podľa odvolacieho súdu nejedná o situáciu získania majetkového prospechu nad rámec existujúcich ekonomických pomerov, to znamená nad rámec stabilného príjmu, ale naopak, je vyvážením straty tohto príjmu.
- II. Pokiaľ z dôvodu straty zamestnania, vyplatenia odstupného a neposkytnutia ani časti z neho veriteľom okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní poctivého zámeru žalovanej, odvolací súd sa s týmto záverom nestotožnil, pretože nezodpovedá povahe vyplateného plnenia vo forme odstupného, jeho účelu a ani zmyslu oddlženia (šanca na nový život a konať tak, aby sa dlžník opätovne nedostal do úpadku) a danej konkrétnej situácii na strane žalovanej, u ktorej nastala práve situácia neželaná ustanovením § 166g ods. 1 ZKR, teda strata zamestnania, pričom výpadok z príjmu mal byť dočasne nahradený práve vyplatením odstupného. Opačný záver by mohol viesť k situácii, kedy pri strate príjmu zo zamestnania a poskytnutím polovice odstupného veriteľom, popri úhrade nevyhnutných životných potrieb, by sa opätovne zvýšilo riziko dlhovej pasce, vzniku dlhov, exekúcií a podobne.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Konkurzné konanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 7/2005 Z. z. – § 166g

11. K ochrane slovného prvku ako súčasť grafického vyobrazenia ochrannej známky formou neodkladného opatrenia; k odlišnosti len v jednom písmene

Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 42CoPv/2/2025 zo dňa 20. 5. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie sa zaoberá návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa navrhovatelia domáhali zákazu používania určitého označenia a internetovej domény z dôvodu údajného porušenia práv z ochrannej známky a nekalosúťažného konania. Predmetom posúdenia boli najmä otázky zameniteľnosti označení, možného uvádzania spotrebiteľov do omylu a zásahu do práv vyplývajúcich z ochrannej známky, obchodného mena a hospodárskej súťaže.

Právna veta:

- I. Navrhovateľ si pri ochrane slovnej súčasť obrazovej známky môže uplatniť napríklad práva z nekalej súťaže v dôsledku zameniteľnosti označení, avšak jeho argumentácia už potom nemôže spočívať iba v konštatovaní, že má registrovanú ochrannú známku, ale už musí smerovať k tomu, akým spôsobom je jeho právo používaním údajného zameniteľného označenia s jeho obrazovou ochrannou známkou narušením jeho práv a osobitne ako vyvoláva potrebu chrániť tieto práva práve nariadením neodkladného opatrenia (teda v čom je daná naliehavosť odôvodňujúca rozhodnutie bez vykonania dokazovania). Ochrana grafického vyobrazenia slovného označenia tovaru alebo subjektu, teda obrazová ochranná známka, totiž na rozdiel od slovnej ochrannej známky nezakladá automaticky predpoklad porušenia práv, z ktorého by bolo možné bez ďalšieho vyvodit' nárok na nariadenie neodkladného opatrenia. V prípade ochrany založenej slovnou ochrannou známkou býva postup súdov v prípade nariadenia neodkladného opatrenia zjednodušený, vtedy sa naliehavosť posudzuje v zmysle prísnej formálnej ochrany podľa právnych noriem chrániacich práva zo zapísaných ochranných známok. Uvedené sa ale nedá automaticky vzťahovať na ochranu slovného prvku, ktorý tvorí iba súčasť chráneného grafického zobrazenia (obrazová ochranná známka).
- II. K obave navrhovateľov, že preklepom v jedinom písmene môže byť spotrebiteľ nasmerovaný na webovú stránku odporcu, opätovne odvolací súd poukazuje na správne konštatovanie okresného súdu, že neodkladné opatrenie ako výnimočný procesný prostriedok nie je možné nariadiť len preto, že potenciálne sa môže spotrebiteľovi stať, že urobí preklep na klávesnici pri vyhľadávaní webovej stránky navrhovateľov.

Právna oblasť: Občianske právo, Civilné procesné právo, Obchodné právo

Právny inštitút: Neodkladné opatrenie, Nekalá súťaž, Ochranná známka

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 44
160/2015 Z. z. – § 324, § 325
506/2009 Z. z. – § 2, § 8

12. K spôsobu doručenia právneho úkonu smerujúceho k započítaniu do dispozičnej sféry druhej strany

Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/94/2023 zo dňa 22. 5. 2025

Anotácia:

Rozhodnutie sa zaoberá sporom medzi advokátom a poisťovateľom o nárok na poistné plnenie z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone advokácie. Súd posudzoval, či advokát preukázal, že svojmu klientovi skutočne nahradil vzniknutú škodu, a to prostredníctvom jednostranného započítania pohľadávok. Súd zisťoval zákonné podmienky pre účinné započítanie.

Právna veta:

Občiansky zákonník nepredpisuje doručenie zásielky obsahujúce právny úkon smerujúci k započítaniu do vlastných rúk druhého účastníka. Takúto zásielku možno druhej strane doručiť akýmkoľvek spôsobom. Započítací prejav možno urobiť aj v rámci základného občianskeho súdneho konania ako obranu proti žalobe, ktorou žalobca (veriteľ) uplatňuje svoju pohľadávku proti žalovanému (dlžníkovi).

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Započítanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 580, § 581

13. Zmena výšky pohľadávky a iný termín dražby a otázka ich vplyvu na prekážku veci rozhodnutej v súvislosti s neodkladným opatrením o zdržanie sa výkonu záložného práva

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/160/2025 zo dňa 18. 12. 2025

Anotácia:

Súd prejednával návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v podobe uloženia povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva na vymozenie pohľadávky z úveru vykonaním dobrovoľnej dražby k nehnuteľnostiam. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie z dôvodu namietanej zmätočnosti, ktorá podľa neho spočívala v nezákonnom súde. Za odlišnosť veci od predošlého konania o neodkladnom opatrení označil výšku splatnej pohľadávky tak, ako sa v priebehu času mení a skutočnosť, že došlo k stanoveniu presného termínu dražby.

Právna veta:

Zmena výšky pohľadávky (dovolať netvrdil, či v dôsledku pokračujúceho neplnenia povinnosti dlžníka táto narastá, alebo naopak dlžník svoju povinnosť plní čo i len sčasti a výška pohľadávky veriteľa je nižšia) plynutím času nie je takou zmenou skutkových okolností, ktorá by nezaložila prekážku právoplatne skončenej veci. Rovnako určenie termínu dražby nehnuteľností je iba dôsledkom pokračovania v realizácii toho istého výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou na základe toho istého oznámenia o začatí výkonu záložného práva, ktoré už boli vzaté do úvahy.

Právna oblasť: Civilné procesné právo

Právny inštitút: Neodkladné opatrenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 230, § 329 ods. 3

14. Konkludentná dohoda spoluvlastníkov o predaji podielov na veci bráni úspešnosti námietky relatívnej neplatnosti zmluvy pre porušenie predkupného práva

Uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/31/2024 zo dňa 20. 3. 2025

Anotácia:

Prvoinštančný súd prejednával spor medzi spoluvlastníkmi pozemku o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Žalobca kúpil podiel na pozemku od dvoch pôvodných spoluvlastníčok. Ostatní spoluvlastníci ako žalovaní tvrdili, že pri predaji bolo porušené ich predkupné právo. Súd prvej inštancie konštatoval, že predávajúce si nespĺnili ponukovú povinnosť a neinformovali ostatných spoluvlastníkov o zámere a podmienkach predaja a že žalovaní sa účinne dovolali relatívnej neplatnosti kúpnych zmlúv. Preto prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobcovi nesvedčí aktívna vecná legitímácia na podanie žaloby o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva.

Právna veta:

- I. Ak je dohoda spoluvlastníkov, čo i len konkludentná, že každý z nich predá svoj podiel žalobcovi, už nemôže spoluvlastník (ktorýkoľvek) namietať relatívnu neplatnosť pre porušenie predkupného práva. Dohoda, že každý spoluvlastník samostatne prevedie na žalobcu svoj podiel (samozrejme kúpne podmienky môžu byť individuálne) je tiež aj dohodou o tom, že predkupné právo nebude uplatnené.
- II. Ak spoluvlastník prejaví vôľu vec nekúpiť ..., bolo by nadbytočné mu podiel iného podielového spoluvlastníka ponúkať na realizáciu predkupného práva.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Vyporiadanie podielového spoluvlastníctva

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 140, § 141, § 142

15. K premlčaniu práv, ktorých premlčaciu lehotu zákon nestanovuje; k premlčaniu nároku na náhradu škody podľa § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z.

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 28Co/18/2024 zo dňa 25. 2. 2025

Anotácia:

Voči žalovanému bol pri železničnej trati vykonaný služobný zákrok, pretože sa dopúšťal páchania trestnej činnosti. Počas jeho zadržiavania žalovaný spôsobil zranenie policajta. Policajtovi boli vyplatené nemocenské dávky a bola mu priznaná dávka úrazového zabezpečenia, keďže jeho zranenia boli uznané za služobný úraz. Zároveň mu bola priznaná náhrada za bolesť vo výške 2 100 €. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky si uplatňovalo od žalovaného úhradu finančných nárokov.

Právna veta:

- I. Ak zákon pre určité právo nestanovuje žiadnu premlčaciu lehotu, nemá dlžník možnosť zabrániť priznaniu práva veriteľovi vznesením námietky premlčania. Na druhej strane však platí pravidlo, že sa premlčujú všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.
- II. Právo na náhradu škody podľa § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa, keď služobný úrad, služobný orgán, útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia zistil, že dávky boli vyplatené v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretích osôb, a keď sa dozvedel o tom, kto za vznik škody zodpovedá, najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa vyplatenia dávok.

Právna oblasť: Občianske právo, Pracovné právo

Právny inštitút: Náhrada škody, Premlčanie, Konanie vo veciach sociálneho zabezpečenia

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 100
328/2002 Z. z. – § 114 ods. 5